

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil ganske kort takke udvalget for en enstemmig indstilling. Jeg noterer mig, at spørgsmålet om en anden opkrævningsform af det pågældende bidrag må indgå i en større sammenhæng, i sammenhæng med skattereformen eller socialreformen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 17) findes i tidenden sp. 453, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 153).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Poul Dalsager: Jeg vil gerne henvise til den betænkning, som udvalget har afgivet. Der er heri anført en lang række problemer, som på 8 møder er diskuteret meget indgående.

Vi har bl. a. ført en drøftelse om en eventuel forhøjelse af den beløbsramme på 50 mill. kr., som fiskeriministeren har foreslået, bl. a. under henvisning til fiskerierhvervets betydning som et eksporterhverv og et beskæftigelsesfremmende erhverv.

Under hensyn til, at ministerens forslag fremkommer bl. a. som et resultat af en indstilling fra bankens bestyrelse og fiskerikommissionen, har man i udvalget besluttet at acceptere forslaget på dette område, altså at bibeholde de 50 mill. kr., som fiskeriministeren har foreslået.

Der har over for udvalget været rejst spørgsmålet om eventuelle likviditetsproblemer i fiskeriet, og vi er da vist alle bekendt med, at der er likviditetsproblemer også i fiskeriet, men vi har på den anden side heller ikke kunnet forpligte staten eller regeringen til ensidigt at skulle løse fiskeriets likviditetsproblemer, så meget mere som vi jo da ved, at samtlige andre erhverv her i landet vel har problemer i samme retning. Drøftelserne er sluttet med, at man i udvalgsbetænkningen er blevet enig om, at hvis det senere skulle vise sig ønskeligt og nødvendigt, kan sagen rejses i folketinget.

Vi har endvidere drøftet spørgsmålet om eventuelt at indføre en ubetinget fortrinsret for aktive fiskere til at kunne opnå lån i fiskeribanken. Vi er imidlertid efter samråd med ministeren og efter de besvarelser, vi har fået på henvendelser til ministeren, kommet til den opfattelse, at der vel nok kan opstå situationer, hvor det vil være ønskeligt, at man kan imødekomme låneansøgninger fra andre end lige netop de aktive fiskere, men vi fastslår dog, også i overensstemmelse med ministeren, at det stadig vil være sådan, at de aktive fiskere har fortrinsret, når det drejer sig om udlodning af lån fra Danmarks Fiskeribank.

Fiskeriministerens forslag om at gøre hypotekbanken til lovfæstet forretningsfører har han frafaldet, og under henvisning hertil går vi tilbage til den hidtil gældende ordning på dette område, hvilket, så vidt jeg kan skønne, ikke vil betyde, at der reelt sker nogen ændring med hensyn til forretningsførelsen i fiskeribanken.

Ministeren har endvidere imødekommet et ønske fra udvalget om at gå ind for en nedsættelse af bidraget til reservefonden, således at låntagerne i fremtiden ikke vil få højere bidragydelse til reserve- og administrationsfonden, end de har under de nuværende forhold; dette sker jo samtidig med, at fiskerne, låntagerne, i det store og hele overtager udgifterne ved lovens administration.

[Poul Dalsager.]

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at vi nu får lovforslaget færdigbehandlet. Det er min opfattelse, og jeg ved, at det også er fiskeribankens bestyrelses opfattelse, at der er hårdt brug for, at man nu får mulighed for at ekspedere en lang række af de låneansøgninger, som i lang tid har ligget og ventet på, at loven skulle blive færdig.

Henry Sørensen: Det er med tilfredshed, at også vi fra venstres side har kunnet konstatere tilvejebringelsen af en enig betænkning efter en — tør jeg vel nok sige — meget omhyggelig og indgående undersøgelse i udvalget af de forskellige spørgsmål, som knytter sig til det foreliggende lovforslag, og hvortil også jeg fremførte nogle kommentarer under lovforslagets første behandling.

Med hensyn til fiskeribankens låneramme vil jeg meget gerne stærkt fremhæve udtalelsen i betænkningen om, at spørgsmålet om en udvidelse ud over de 50 mill. kr., som lovforslaget lyder på for 1967-68, efter udvalgets formening kan rejses i det høje ting, såfremt der på et vist tidspunkt inden 1. april 1968 opstår behov herfor. Jeg ser heri en væsentlig betryggelse for fiskerierhvervet, såfremt de bange anelser, som jeg tidligere har givet udtryk for med hensyn til tilstrækkeligheden af de nævnte 50 mill. kr., hvori der jo forlods pr. 1. april dette år vil være gjort et betydeligt indhug til dækning af allerede foreliggende ansøgninger, måtte vise sig berettigede. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi stadig har disse bange anelser.

Også betænkningens ændringsforslag nr. 2 om bevarelse af den hidtidige lovtekst med hensyn til forretningsførelsen vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med. Dette betyder jo, at banken stadig væk skal stå frit med hensyn til valg af forretningsfører, sådan som den efter vor mening også til enhver tid bør gøre det.

Den nedsættelse af låntagerens reservefondsbidrag, som omtales i betænkningen,

og som vil give fornøden margen til låntagerens overtagelse af de af staten hidtil afholdte administrationsudgifter, uden forhøjelse af de 2½ promille, der hidtil har været gældende, håber jeg bliver gennemført, og jeg henstiller til fiskeriministeren og også til bankens bestyrelse, som jo skal give sin endelige indstilling herom, at medvirke til denne ordnings gennemførelse, således at den kan være klar ved det nye regnskabsårs begyndelse den 1. april.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget med de af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag til hurtig gennemførelse her i det høje ting.

Hindkjær Pedersen: Jeg kan hilse med glæde, at det er et enigt udvalg, der fremkommer med denne betænkning, og kan på det konservative folkepartis vegne anbefale forslaget til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet til vedtagelse her ved anden behandling.

Bjørn Larsen: På mit partis vegne vil jeg gerne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren fremsatte ændringsforslag.

I udvalget har diskussionen særlig stået omkring beløbsrammens størrelse, og her finder jeg, at det er af værdi, at der er taget højde for, at spørgsmålet om, hvorvidt beløbsrammen måske senere, om det skønnes nødvendigt, skal sættes op, i hvert fald bringes til forhandling i folketinget.

Jeg føler mig derudover nødsaget til at fremkomme med visse bemærkninger angående fiskeribankens fremtidige virke. Fra SF's side ser vi det som en hovedopgave, at fiskeribanken fremover går aktivt ind for strukturændringen inden for dansk fiskeri, den strukturændring, der er i gang, og som, hvad enten man kan lide det eller ej, giver sig udslag i, at bådene bygges større og større og drager stadig længere væk. Dette bringer, som vel enhver kan fatte, unge fiskere i en særdeles kedelig situation, idet

[Bjørn Larsen.]

de bliver nødt til at skaffe sig større og større egenkapital for at følge med her. Derfor har vi, som det ses af betænkningen, lagt to forslag frem til debat.

Det ene går ud på, at fiskeribanken skal kunne give lån op til 92½ pct. af fartøjets vurderingssum i modsætning til nu 85 pct., imod at banken får halvpert i båden og på den måde deler udbyttet med ejeren. De penge, som banken herved får, kan selvfølgelig senere igen bruges til udlån.

Yderligere har vi lagt tanker frem om en ekstra favorisering af fiskeri på andelsbasis ved en ordning enten med lavere rente eller forhøjede lånebeløb.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne give lovforslaget vort partis fulde tilslutning.

A. C. Normann: Jeg synes, man må sige, at den behandling, der har fundet sted af det foreliggende lovforslag, har medført enkelte gode forbedringer i forhold til det oprindelige lovforslag, hvad der er grund til at takke den højtærede minister for. Jeg tænker her bl. a. på den ændring, der nu finder sted, hvorefter det hidtidige reservefondsbidrag nedsættes så klækkeligt, at fiskernes byrder i denne forbindelse ikke vil blive højere, end de har været hidtil, uanset bestemmelsen om, at de nu skal overtage en større part af administrationsudgifterne. Det er min fornemmelse, at reservefonden er stor nok til at kunne klare alle de tab, alle de vanskeligheder, som banken økonomisk kan komme ud for, hvis ikke ganske uforudsete situationer indtræffer, og jeg tror derfor, man kan være tilfreds med, at der nu fremtidig kun indbetales 1 promille til reservefonden.

Jeg er også godt tilfreds med, at man har ladet være med i loven at fastsætte, hvem der skal have forretningsførelsen i fiskeribanken. Jeg tror, den har været ledet helt forbilledligt hidtil, og jeg tror også, at den vil blive ved at hvile i Kongeriget Danmarks Hypotekbank, men det er godt, at det sker på frivillig basis. Der er jo adgang til at forhandle om vilkårene på en friere måde, når den højtærede minister og bankens ledelse fortsat i fællesskab kan

beslutte, hvem der skal stå for den daglige administration af banken.

Jeg håber for min del, at regeringen — det drejer sig jo her først og fremmest om finansministeren — vil være velvillig, såfremt der fra bankens ledelse skulle komme en anmodning om udstedelse af obligationer, der vel har en højere rente, men til gengæld ikke medfører tilnærmelsesvis så stort et kurstab som det, der nu må regnes med. Jeg siger det udtrykkeligt, fordi jeg meget ofte har hørt fiskerne fremhæve dette, beklage sig over det store kurstab og udtale ønske om hellere at betale en højere rente, som er skattefradragsberettiget, end have dette betydelige kurstab. Likviditeten hos mange af dem, der søger disse lån, har jo ikke været alt for stor.

Jeg håber, at de bange anelser, som det ærede medlem hr. Henry Sørensen siger han har, vil vise sig at være uberettigede. Det tror jeg nu også de er. Jeg har den opfattelse, at den beløbsramme, der nu her er blevet udvidet, vil slå til, og at det ærede medlem således vil kunne sove godt i den mellemliggende periode, så meget mere som der jo altid er mulighed for at fremsætte forslag om yderligere udvidelse af beløbsrammen, hvis det ærede medlem skulle finde dette nødvendigt. Jeg tror at kunne sige, at der fra alle partiers side her i det høje ting ved alle behandlinger af fiskeribankens forhold har været vilje til at inødekomme alle rimelige lånekrav fra fiskerne, og at der derfor, hvis da ikke ganske særlige økonomiske vanskeligheder tårner sig op, ikke vil være særlig store vanskeligheder ved at få de fornødne midler tilvejebragt, så banken kan fortsætte sin virksomhed i den udstrækning, der er rimeligt behov for.

Antonsen: Tilslutning.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Jeg skal sådan set ikke her ved lovforslagets anden behandling gøre mange bemærkninger, men kun udtrykke glæde over, at der ligger en enstemmig indstilling fra det udvalg, som har behandlet lovforslaget.

Jeg hæftede mig ved, at venstres ordfører, hr. Henry Sørensen, fremsatte nogle ud-

[Fiskeriministeren.]

talelser vedrørende den foreslåede garanti-ramme. Hr. Henry Sørensens udtalelser var jo i det hele taget betydelig mere afdæmpede, end tilfældet var ved lovforslagets første behandling. Jeg vil dog gerne her tilkendegive, at jeg tror ikke, at hr. Henry Sørensen har grund til at nære nogen form for betænkelighed, hvad angår den foreslåede beløbsramme. Lad mig i fortsættelse heraf minde om, at der jo er tale om en enstemmig indstilling fra fiskerikommissionen til mig, hvad dette spørgsmål angår. Når jeg nævner dette, kan jeg heller ikke afholde mig fra at lade falde en bemærkning om, at hr. Henry Sørensen i egenskab af medlem af fiskerikommissionen var med til at udarbejde den indstilling, jeg her har omtalt, en indstilling, som yderligere er forbedret ved det udarbejdede lovforslag. På denne baggrund tror jeg altså ikke at der er grund til at nære betænkeligheder, hvad dette forhold angår.

Jeg har også noteret mig hr. Bjørn Larsens udtalelser vedrørende fiskeribankens fremtidige virke. Hr. Bjørn Larsen har vel heller ikke uret i, at udviklingen går i den retning, at der bliver tale om større og større fartøjer. Jeg tror blot — det er min opfattelse — at man skal være noget varsom med fra bankens side alt for stærkt at angive retningslinjer for den kommende fiskeripolitik. Jeg tror, det er bedst, at det er erhvervet selv, der bestemmer sin egen struktur.

Med disse udtalelser vil jeg endnu en gang takke for den enstemmige indstilling fra udvalget og anbefale de af mig stillede ændringsforslag, som udvalget også har tiltrådt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene.

(Lovforslaget (nr. 112) findes i tillæg A. sp. 2377, fremsættelsen i tidenden sp. 1930).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Niels Matthiasen: På socialdemokratiets vegne skal jeg tilsige vor positive medvirken til gennemførelse af det foreliggende lovforslag; men jeg vil gerne understrege, at vi betragter det alene som et supplement til den almindelige bistandshjælp.

Vort hovedsynspunkt er, at der fortsat må ske en forøgelse af den statslige danske bistand både på det tekniske og det økonomiske område. Denne bistand må først og fremmest baseres på den flersidige hjælp igennem FN og andre internationale organisationer, men også på den tosidige hjælp, som ikke kan undværes, hvis vi skal få den politiske og kulturelle kontakt med modtagerlandene, som er nødvendig for at skabe den rette forståelse for modtagerlandenes problemer. Det er imidlertid en kendsgerning, at der er et kolossalt kapitalbehov i de nye lande, et kapitalbehov, som ikke kan tilfredsstilles alene ved den kapital, de gamle stater stiller til rådighed, og derfor søger de aller fleste nye stater også at tiltrække privat kapital til investeringer i deres lande.

Der kan rejses en principdiskussion om hele dette problem. Ligger der i kapitalinvesteringerne i de nye lande ikke en fare for en ny økonomisk indflydelse og magt, som i virkeligheden ville være lige så forkert som den, der fandtes under det gamle kolonistyre? Dette til trods for, at de nye lande igennem deres lovgivning har mulighed for kontrol med kapitalinvesteringerne.

Det er imidlertid en problemstilling, som ikke kan få praktisk betydning for Danmarks forhold. Danmark ville aldrig kunne foretage en sådan kapitaleksport, at det kunne få den virkning, at det ville give os nogen urimelig indflydelse på modtager-